

FİTNESAVAR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 20.02.2011 tarihli (134.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.
Elhamdülillahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vessalamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahabihi ecmaîn.

Değerli Kardeşler, Aziz Dostlar,

Allah'ın bizi imtihan etmek için yaratıp bu fani âlemde bir süreliğine beklettiğini hepimiz biliyoruz. Hiç kimse “boş bir nedenle yaratıldım” şeklinde iddiada bulunmuyor. Zaten mü'minin iman etmesi, imtihan edileceğini kabul etmesi demek oluyor. Biliyor ki Allah beni sınamak istiyor. Bu bilgide bir sıkıntı yok ama imtihan edilmeyi sadece müşriklerin Bilâl'i kırbaçlaması olarak anladığımızda büyük bir yanılgı içine giriyoruz. Ya da bir insanın felçli yaratılıp ya da sonradan felç olarak müzmin bir hastalıkla elli sene-yetmiş sene yaşamasını imtihan olarak görüyorsak yani ya müşriklerden ya da hastalıktan gelen sıkıntıyı imtihan olarak görüyorsak “imtihan” denilen şeyi anlamadık demektir. Veya işte kâfirler birleşip Çanakkale'ye geliyorlar, senin ülkeni işgal etmek istiyorlar. Ondan sonra imamlar da camilerde şehitlikle ilgili hutbeler okuyor, “Allah bize böyle bir imtihan yazdı” diye herkes Çanakkale'ye koşuyor; şehit oluyor, vatani kurtarıyor. Sadece bu imtihandır diye düşündüğümüz zaman yine imtihanı anlamamış oluyoruz.

Biz şunu slogan olarak belirleyip imtihanımızı anlamamız lazım: Allah benim tek bir dakikamı dahi imtihansız bırakmayacak çünkü eğer bir dakikam imtihansızsa Allah o bir dakikayı boş bıraktı demektir. *أَيُّحَسَبُ الْإِنْسَانِ أَنْ يُتْرَكَ سُدًّا* “İnsan, bir anlığına boş bırakılacağını zannediyor mu?” “Şu anda hiçbir derdim yok, huzur içindeyim.” diyorsan o imtihan zaten. Hep Allah zorluklarla, sıkıntılarla imtihan etmeyecek ki. Bolluk da bir imtihan, dertsizlik de bir imtihan, sıkıntısızlık da bir imtihan.

Bu nedenle kanunu unutmayacağız: “Tek bir dakika Allah'ın kontrolü dışında olmak mümkün değil.” O zaman her dakikamız imtihan dakikasıdır. Bu imtihan keşke Ebu Cehil'le başlayıp Ebu Cehil'le bitse bu çok kolay bir imtihan olurdu. Vurduğu her kırbaç Ebu Cehil'in, senin için cennette dağlar kadar bir mesafe demek. Ebu Cehil gözünü çıkarsa Allah sana cenneti görecektir göz verecek. Kafanı koparsa, öldürse, seni parça parça etse âlâ cennetlere yükseldin sen; daha ne istiyorsun Allah'tan? Sen Ebu Cehil'i öldürdün, yine kazandın. Sanki dünyadaki en kolay imtihan, Ebu Cehil'le imtihan olmaktır. Bir ülkenin Çanakkale'de kuşatılması, o ülkenin kültür emperyalizmiyle kuşatılmasından çok daha hafif bir savaş türüdür. O da çok hafif imtihan demektir.

Kardeşler,

Bu birinci kanun: Bir dakikam, imtihan dışı değil uyku da dâhil. İki: İmtihanda muaf kulu yoktur Allah'ın. İlk insan babamız Âdem aleyhisselam, hayata imtihanla başladı. Hem de ne ağır imtihanla başladı. Bir düşünեbilseniz; dünyada altı kişisiniz, insan başına bir kıt'a düşüyor; o kadar rahat bir dünyadasın. Şu sorun bu sorun yok, altı kişisiniz. İki çocuğun var, biri diğerini öldürüyor ve ilk cinayetle karşılaşılıyorsunuz. “Ölüm nedir?” bunu bilmiyor insanlık henüz. “Ölünce insan gömülür” böyle bir bilgisi de yok insanlığın. Şimdi cinayet haberleri bize kolay geliyor. Neredeyse cinayet olmasa bir gün haberler boş kalacak. Ama Âdem aleyhisselamın gününü düşünün: “Ölüm nedir? Nasıl ölünür? Ölünce ne yapılır?” Böyle bir bilgi de yok ortada. Akşam geliyorsun, bakıyorsun ki çocuğunun biri yok. Bu bir imtihan. Kaldı ki Âdem aleyhisselam zaten yaralı geldi bu hayata. İşte Allah'ın imtihanı. İlk insan, ilk peygamber, ilk imtihan... Hep ilk.

Nuh aleyhisselam, şaka değil; dokuz buçuk asır Allah'ın hoparlörü gibi dolaştı yeryüzünde. Yeryüzünde dokuz buçuk asır Allah'ın dinine büyük bir hizmet yaptı. Eşi benzeri bulunur bir şey değil.

Onu da Allah imtihan etti. Yüreğinden imtihan etti hem de. Ciğerinden imtihan etti Allah. Kendi evinde Allah'a daveti yankı bulmadı. Gözlerinin önünde biricik oğlu, kâfirler gibi boğuldu gitti. Gemisine ailesini alamadı. Bir baba için, dokuz yüz elli sene "Allah'a gelin!" diyen birisi için oğlunun Allah'tan uzak kalması dayanılır bir acı mıdır? Dayanamadı nitekim; ağladı, sızladı. Peygamberler bile Allah'ın imtihanından muaf değiller, ağladılar.

İbrahim aleyhisselam hiçbir şerefi olmasa sadece Muhammed aleyhisselamın büyük dedesi olmak şeref olarak ona yeter. O bile sıkıntı çekti, o bile bu imtihandan muaf olmadı. En azından babasıyla uğraşmak zorunda kaldı. Babasını "cehennem kütüğü" olarak melekler kaydettiler o da bunu gördü. Hanımıyla da uğraştı. Çocuğuyla Allah onu da imtihan etti. İbrahim aleyhisselam bile on dakika imtihandan muaf bir zaman yaşayamadı. Nemrut'la uğraştı, Firavun'la uğraştı, uğraştı. İbrahim aleyhisselam peygamber babası, peygamberler babası bir insan, Allah dostu "Halilullah" ama o bile imtihanda. Onun Çanakkale'si kuşatılmadı; gırtlığı kuşatıldı, gırtlığı sıkıldı. Evinde sıkıntı yaşadı; hanımı diğer hanımını atmak istedi, boğazlamak istedi. Tuttu kilometrelerce öteye getirip yapayalnız hanımını ve küçük yavrusunu bırakmak zorunda kaldı. Aile sıkıntısı yaşadı.

İbrahim aleyhisselam gibi Allah dostu bir peygamber bile aile sıkıntısı yaşadı. O bile ailesinden imtihan edildiyse hangi Müslüman şu fani âlemde yüzde yüz huzurlu bir aile bekleyebilir ki? Oğlu, torunu peygamber olan bir insan -Musa aleyhisselam da onun torunlarından. Soyu peygamber olarak devam etmiş.- çocukları Yakup aleyhisselama az mı bir sıkıntı yaşattı? Az mı bir evlat hasreti çekti? Yakup aleyhisselamı Yahudiler kuşatma altına alıp kırbaçlamadılar, gerek kalmadı. Niye gerek kalmadı? Nihayetinde çocukları o işkenceyi yaptılar. Yahudiliği çocukları yaptı zaten. Huzursuz yıllar geçirmesine neden oldular. Yakup aleyhisselam gibi bir peygamber de bu imtihandan muaf olmadı.

Musa aleyhisselamın geçirdiği sıkıntıları hangimiz bilmiyoruz? İmtihan! Adı "İmtihan" Musa aleyhisselam, İsa aleyhisselam muaf tutuldu mu imtihandan? Hayır. Ve insanlığın biricik incisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, imtihansız kaç gün yaşadı? Ne zaman evine gelip "şöyle bir çay demleyin içelim" diyecek fırsatı buldu? Önce müşriklerle uğraştı, tam müşriklerin işi bitti ona iman eden ashabi zorluk çıkarmaya başladı. Ailesinde huzursuzluğu oldu, sıkıntısı oldu.

O bile miraç görmüş bir peygamber olarak, Sidratü'l Münteha'ya ulaşmış bir peygamber olarak yeryüzünde Allah'ın yarattığı hiçbir insanın, hiçbir meleğin sahip olmadığı makamların sahibi Muhammed aleyhisselam bile imtihandan muaf tutulmadı. Üstelik dağına göre kar verdiği için Allah, Makam-ı Mahmud'un sahibi olduğundan O; ne bir peygamberin çektiğini ne de başka bir insanın çektiğini örnekleyemeyeceğimiz kadar büyük sıkıntılar çekti. Çünkü makamı yüksek, Allah katında değeri yüksek oldukça imtihanı büyüdü.

Kuralı nasıl koydu sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz: "Allah'ın kulları arasında en büyük sıkıntılara peygamberler düşer." Onların aile derdi çok büyük olur. Onların içinden bir Lût çıkar; evinde bin bir sıkıntısı olur. Peygamberlerin içinde de şüphesiz bir sıralama var. O sıralamanın bir numarası olan Muhammed aleyhisselam, kimsenin çekmediklerini sıkıntı olarak çekti. Sonra da diğer mü'minler, iman seviyesine göre sıkıntı çekerler. Bunu ya ailesinden çeker ya ekonomik bütçesinden dolay sıkıntı çeker veya siyasi bir zulüm nedeniyle çeker.

İlla imtihanına göre herkes sinanacak. Bu şu demektir: "Ben mü'min oldum. Rabb'im sana teslim oldum." diyenin ciddiyetini ölçecek Allah, şakası yok bunun. "Tamam" deyip gitmekle olmuyor, oy verip kurtulamıyorsun. İlla Allah, sözünde ne kadar sadıksın bunu görecektir. Kur'an bunu o kadar

açık söylüyor ki Ankebut Suresi'nde Allah Teâlâ: "Sizden öncekileri sınadık, sizi de muhakkak sınayacağız; yalan söyleyenle yüreğinden söyleyeni ayırt edeceğiz." buyuruyor.

Allah Teâlâ Kur'an'da "Sizi öyle 'iman ettik' demekle bırakacağımızı mı zannettiniz?" diyor. Demek ki herkes imtihan olacak. Derviş, Allah dostu, seccadede, zikir meclisinde ömrü geçmiş birisinin imtihanı; sokaklarda ömür geçirenin imtihanından elbette farklı olacak. İnsanlar da "Böyle bir derviş, Allah dostunun çocuğu niye böyle oldu, niye bunun eşi böyle oldu, niye bu Allah dostu salih kadının kocası böyle sarhoş?" diye düşünecekler, anlamayacaklar. O insanların anlamamaları da zaten bir imtihan.

Hani sen, evinde sıkıntın var, hani sen çocuğundan eşinden muzdaripsin; Allah'ın imtihan ettiğini biliyorsun, ağlıyorsun, sızlıyorsun, dua ediyorsun ama diğer taraftan da bakıyorsun ki seni anlaması gereken insanlar bile anlamıyorlar; sana ters ters cevaplar veriyorlar. "Senin, zamanında kıydığın nikâhında bir sıkıntı mı var? Bu sıkıntıyla niye karşılaştın?" diyorlar. Yüreğinden yaralıyorlar seni. Tıpkı Medine'de, Allah'ın Sidratü'l Münteha lütfuyla karşılaştıktan altı sene sonra hanımına zina iftirası edilerek kahırlar içinde kıvranan Muhammed aleyhisselam gibi. Cennet ve cehennemi gördükten sonra, Cebrail'in makamlarından daha ilerilere çıktuktan sonra Medine sokaklarına çıkamaz hâle geldi.

İmtihan! Sidratü'l Münteha'yı görürsen, Cebrail'in bile "Buradan ileri gidemem. Sen git Muhammed!" dediği noktada olursan döndüğünde bin bir sıkıntıya hazır olacaksın çünkü bu kar dağına göre inecek. Hiçbir derdi olmayan, güzel emekli de olmuş, emeklilikten sonra yeni bir daire de almış, camiye de gidiyor; ne mutlu! Ne mutlu ama nesi mutlu nesi umutlu onu Allah biliyor.

İlla dert istemiyoruz Allah'tan ama gelenin de hesapsız kitapsız, bir kaza sonucu dosyalar karıştığı için bize geldiğini de zannetmiyoruz. Dosyalar SSK'da filan karışıyor. Allah'ın nezdinde hiç bir dosya karışmıyor; herkesin adı, şanı, cismi, numarası belli. Bir dakikalığına bile bir karışıklık yok Allah katında.

Kardeşler,

Allah bizi imtihan edecek, bu imtihan bir yolla muhakkak olacak. En zor imtihan; Allah'ın kulunu fitneye duçar etmesidir. Yani fitneyle karşılaşmaktır. Fitne; iki ucu da keskin olan, iki tarafı da kesen alet demektir çünkü Çanakkale'n işgal edilmek istendiği zaman tek taraflı bir bıçaktır bu. Saldırdın mı sonuç belli; ölsen şehitsin, kalsan gazisin. Fitne öyle değildir.

Fitne sana namazından gelir, oğlundan gelir, eşinden gelir, kocandan-karından gelir, camiden gelir, mensubu olduğun teşkilattan gelir, tarikatından gelir. Yani bu şu demek; Allah, imtihan edeceği zaman tıpkı ashâbı kirama yaptığı gibi Uhud'da müşriklerle karşılaştırdı; çok kolay bir imtihandı bu. Şehitleri cennetin âlâ makamlarına çıktılar, kurtuldular. Geri gelenleri de "gazi" diye Medine'de bağirlara basıldılar zaten.

Allah onları sevdi, razı oldu ama Mescid-i Nebi'de Resûlullah aleyhisselatu vesselamın huzurunda birbirlerine kılıç kaldırdıkları zaman da oldu. İşte fitne oydu. Yani Allah onları mescidin içinde de imtihan etti. Sabah namazını kılmışlardı hâlbuki öğleyi de kılmışlardı; öğle namazını kıldıkları mescitte imamları olan Resûlullah'ın arkasında, onun da mihrapta hâlâ beklediği bir zamanda da Allah onları imtihan etti. Demek ki sadece sabah uykunu bölüp şeytan imtihanından geçip camiye gitmekle

imtihan bitmiyor. Camide de imtihan var. Neden? Çünkü biz “tek bir dakikayı imtihan dışı geçiremeyiz” demiştik.

İşte fitne; Müslüman’ın atsa atamayacağı tutsa elini yakacağı imtihan demektir. Evladın bu, atabilir misin? Evden atabilirsin hatta bulunduğu köye girmesini bile yasaklayabilirsin, “vururum seni buraya gelersen” dersin gelmez. Evlatlıktan, nesepten atabilir misiniz? Yeryüzü on defa yıkılıp yeniden kurulsa senin oğlun, senin kızın o. Bu soy bir daha bozulmayacak. Atmakla atılmaz; boşayamazsın, bitiremezsin.

Kim anasını babasını analıktan atabilir, babalıktan atabilir? İmtihan bu. Düşmanından görmediğini anandan, babandan, evladından, eşinden görürsün; düşmandan kaçır veya düşmanı kaçırsın da kurtulurdun, onlardan kaçamazsın ve kurtulamazsın.

Evet, eşini boşayabilirsin, mahkeme kararıyla boşanabilirsiniz ama sicilinde onun kocası veya onun karısı olduğunu atırabilir misin? Dulluğunu sildiremezsin. Onunla geçirdiğin yıllarını silip atamazsın. İmtihan bu işte. Bunun adı; fitnedir. Allah kuluna içerden imtihan vermek istediği zaman buna “fitne” diyoruz.

Kardeşler,

Peygamber aleyhisselam Efendimiz’in sağlığında ilk Müslüman nesil olan o mübarek insanlar, farklı fitnelere yakalandılar; onları da Allah muaf tutmadı. Hem Bedir’e katıldıklarında “Bundan sonra istediğiniz günahı işleyin, sizi affettim.” dedi o Bedir’deki mücahitlere hem onları da fitneye duçar etti, onlar da fitneye yakalandılar. Neden? Çünkü fitne geçirilmesi gereken bir badiredir. Bedir’e filan benzemez. Bedir’i kazanırsın lakin öyle bir fitne olur ki orada tikanır kalırsın.

Nitekim Hatıb bin Ebi Belta radiyallahu anh Bedir’e katıldı. Bedir’den puan aldı lakin akrabaları Mekke’de fetih esnasında zarar görür diye korkup Resûlullah’ın sırrını ifşa etmeye kalktı. Vatana hıyanet gibi büyük bir suç işledi. Bedir’e katılmış olsan bile “fitneden muafiyet yok” dediğim zaman otur; hacca gittiğin için Allah’ın seni bir daha fitneye duçar etmeyeceğini, hacdan geldikten sonra hanımının kızının evliyalara olacağını, çocuklarının sultanlar gibi olacağını zannetme. Haccın senin Bedir’den de mübarek değil ya.

Çocuğun hafız oldu diye bir evliya adayı olarak dolaşacağını, parmakları ile yere basmadan meleklerin kanatlarında yürüyeceğini zannetme; saflık etmiş olursun. Tam aksine bunu hafız edip dağın hacmini büyüttün sen, kar daha çok gelecek. Bu hafız olmasaydı, imam hatipli olmasaydı şeytan bununla küçük asistanlarını uğraştırırdı. Sen on yaşında çocuğu ehli Kur’an yaptın, onu sen senin mahallendeki imamın yüz katı üstüne çıkardın. Pek çok Allah dostunun, şeyh efendinin gelemediği hafızlık makamına çıkardın, şeytan onu artık asistanlarıyla filan uğraştırmaz. Ona özel uzman gönderir; hafızlardan sorumlu birimi var, onu gönderir. İmamlık yapacak adamla ilgili birimi var. Şeytan, tam bir sektördür. Binlerce senedir çalışıyor. Ne hafızlar, ne peygamber çocukları, ne tesettürlü kadınlar, ne yetmiş sene Allah’a bir kulübede ibadet etmiş Cüreyc gibi abidler onun elinden geçti.

Şeytan, profesyonelliğe bile taş çıkartacak bir profesyoneldir. Peygamberlerle oynamış birisi bu. Babanla oynamış, Âdem aleyhisselamla oynamış. Bunun için biz; hafızlık yaptırınca, bir tarikata intisap edince fitneden muaf tutulacağını zannediyorsak o zaten bir fitne. Sen hastalığı anlamamışsın, asıl hastalık bu.

Sen faizden haram diye kaçıyordun, gittin bir tarikata intisap ettin. Şeytan o zaman sana haram fetvası bile buldurur. Tarikattan sonra da faize bulaşırsın. Oradaki senden önce o hastalığa yakalanmış birisini sana örnek gösterir; “Bu adamın tarikatta geldiği seviyeye bak, bu bankayla çalışıyor. Demek ki bunun bir yolu var.” der. Şeytan seni zikir ehli olduktan sonra faize bulaştırarak daha rahat güler, daha büyük kazanç sağlamış olur.

Fitneden muafiyet peygamber için yoktur ki tarikat erbabı için olsun. Peygamber’in evinde bile sorun oldu ki sen Allah dostusun diye senin evinde mi sorun olmayacak? Peygamberlerden daha mı yakınsın Allah’a? İbrahim aleyhisselamdan daha mı yakınsın, daha mı dostsun Allah için? “Ama filancanın Cuma Namazı’ndan başka bir yatırımı olmadığı hâlde hiçbir derdi yok” diyorsan onu söyledim. *الْأَمْسَلُ فَالْأَمْسَلُ* Peygamber Efendimiz “seviyeye göre bu işler” diyor. İmtihana, fitneye bile gerek görmüyorsa Allah onu, senin ondan uzak durman gerekiyor. Bana “Sadece Cuma Namazı kıldığı hâlde mutlu yuvası var, biz teheccüd kıldığımız hâlde niye mutlu yuvamız yok, niye benim evimde huzursuzluk var?” deme. Bana de ki: “Teheccüdleri sabahlara kadar kaçırmamış Allah dostları huzur içinde yaşadılar mı? Bir örnek göster.” de. Sen, hastane içinde örnek bul bana. Hastane dışındakiler zaten ya mezarlıkta ya da başka bir yerlerdeler.

Kardeşler,

İki hadis-i şerif var. Bu iki hadis-i şerifi çok önemseyerek ve dikkatlice dinleyince bazı şeyleri idrak etmeye başlayacağız. Birincisi; aleyhisselatu vesselam Efendimiz uzunca bir konuşmasında - konuşmasının arasından bir cümlesini seçiyorum- ashabına hitap ederek buyuruyor ki: “Sizden çok yaşayanlar, çok dertler, sıkıntılar görecekler. Kim kurtulmak istiyorsa peşimden gelsin, Sünnet’ime sarılsın.” buyuruyor.

Buharî’nin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Usume Bin Zeyd radiyallahu anh isimli sahabi diyor ki: “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bir gün Medine’yi kuşbakışı göreceği bir yerdedi.” Yani kuş bakışı Medine’nin evlerini görüyor. “Evlere doğru baktıktan sonra yanındakilere dönmüş buyurmuş ki: ‘Gördüğümü görüyor musunuz?’ demiş. Bakmışlar ki sadece ev görüyorlar. ‘Evlere başka bir şey görmüyoruz ya Resûlullah’ demişler. ‘Ben çok şeyler görüyorum’ buyurmuş. Mü’minlerin evlerini göstererek ‘bu evlere yağmur taneleri gibi fitne yağdığını görüyorum’ buyurmuş.” Buharî’de hadis-i şerif.

Kardeşler,

Oturup bir vicdan muhasebesi yapacağız. O, müşriklerin veya münafıkların evlerini göstermedi. Kimlerin evlerini gösterdi? Ensar veya muhacirinin evlerini gösterdi. Bunlar Bedir, Uhud, Hendek bunlardan birine katılmış kimselerin evleri. Çünkü bunu söylediği zaman aleyhisselatu vesselam Efendimiz, Medine’den Yahudiler sürülmüşlerdi. Saf Müslüman bir topluluğun evlerini göstererek “yağmur taneleri gibi fitne yağdığını görüyorum evlere” buyurdu. Elbette başka gözle gördüğü için gördü.

Kardeşler,

Sabah namazını Resûlullah aleyhisselatu vesselamla kılmış insanların evleriydi onlar. Onun Veda Haccı’na katılmış insanlardı bunlar. Kur’an-ı Kerim’i indiği dakikada taptaze dinleyenlerdi bunlar ama üç, beş, yirmi, otuz altı, yedi yüz, on beş bin, yirmi beş bin, elli altı bin değil “yağmur taneleri gibi fitne yağdığını görüyorum” buyurmuş. Neden? Çünkü Bedir’e katılanların evleriydi onlar. Çünkü

Peygamber aleyhisselamın arkasında namaz kılma hazzına nail olmuş insanların evleriydi onlar. Üç-beş fitne olmaz onların evinde. Onların evinde yağmur gibi yağar fitneler. Çok yüksek dağlar çünkü onlar. Onların karı hiç bitmez.

Nitekim o fitneler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in işaret ettiği yağmur tanesi sayısınca olan fitneler düştü; düşmeye devam ediyor. Zira mü'min, Allah Teâlâ'nın onu bir dakikalığına bile boş bırakmayacağını, muhakkak bir yolla imtihan edeceğini, bu imtihanın her zamanda Çanakkale işgali şeklinde tezahür etmeyeceğini, bazen seccadesinin ona sorun oluşturacağını bazen otuz sene kırk sene fedakârlık yaptığı eşinin ona bir yolla fitne olacağını muhakkak bilmek zorundadır.

Kardeşler,

Bizim bir fitne kültürümüz olması lazım. Fitneye karşı kendimizi hazır tutmamız lazım zira fitne geldikten sonra ona karşı tedbir alınmıyor, önceden tedbir alanlar fitneye karşı kendilerini koruma imkânına sahiptirler.

Kardeşler,

Velev ki İslam; devleti, hilafeti, Şeriat'ı her şeyiyle kurulmuş ve biz o devletin vatandaşı olarak yaşıyor olsak bile bu dünya Allah'a kulluğun kelepiri yapılacağı bir yer değildir.

Sen hangi İslam Devleti'ni kuracaksın ki Medine'de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem devletinden daha iyi olacak? Başında Ebubekir bulunan, Ömer bulunan, Osman, Ali bulunan devletten daha iyi bir devletin mi olacak? Var mı bu şans yeryüzünde? Ali'den daha büyük adamın mı olacak kıyamete kadar? Osman'dan daha edepli, hayâlı bir insan mı bulacak insanoğlu? Ömer'den adili var mı? Ebu Bekir'den daha siddiki var mı? Onların devletinin vatandaşları olanlar bile fitnessiz bir gün geçiremediler. Onlar da yoruldu. Onlar da iç sorunlar, aile sorunları, çocuk sorunları, ekonomik sorunlar nedeniyle Allah'ın kendilerini imtihan üstüne imtihan ettiğini gördüler, anladılar ama mağlup olmadan bu dünyadan gittiler.

Bir hadis-i şerifi daha Tirmizî'den naklederek zihnimizi berraklaştırmak istiyorum.

Efendimiz aleyhisselatu vesselam Tirmizî'nin rivayet ettiği hadiste buyuruyor ki: "İnsanlara öyle zor zamanlar gelecek ki din, avuç içinde kor taşımaktan zor hâle gelecek." Bir insan, ateş korunu eldivensiz avucunun içine alıp da kartopu sıkar gibi sıkabilir mi? Bu ne demek? Yani insan zorla bir ateş korunu alacak olsa bile avucuna mesela; ev yanmasın diye alacak olsa bile onu sıkarak alamaz. Böyle her an bırakacak gibi titrek bir elle alıp hemen fırlatır. Din de insanların elinde akşamdan sabaha kadar gitti gidecek hâlde duracak ama bu, "bir kâfir devlet işgal edecek de herkes İslam'dan çıksın" diyecek şeklinde olmaz. O hiç olmadı zaten. Kimse kimseye zorla din değiştirtmeyeceğini biliyor ama faiz yüzünden, zina yüzünden ve akidedeki tartışmalar yüzünden her an Müslüman dininden çıkabilir. Her an ağzından galiz bir cümle çıkıp dini gidebilir, yetmiş seksen senelik ibadeti sıfırlanabilir.

Kardeşler,

Bizim başımıza gelebilecek fitne çeşitleri arasında elbette "düşman fitnessi" diye bir fitne var ama en büyük fitne; şüphe ve şehvet fitnessidir. Bunu unutmuyoruz. En büyük fitne; şüphe ve şehvet

fitnesidir. Yani senin kafandaki Allah, Peygamber, ahiret, kader ve diğer melekler, peygamberler Kur'an, hadis iman; bunlara ait düşüncelerin sarsıntı geçirdiği zaman sen, ülken işgal edilmiş gibi riske girdin demektir.

Bir Müslüman'ın beyni işgal edildiği zaman yıllarca iman ettiği şeyi kalkıp da "aslında böyle değilmiş" demeye kalktığı zaman, ha o ölmüş gitmiş ha beyindeki imanı sallanmış. Şüpheler çok büyük bir fitnedir ve Allah hiç kimseye "ölünceye kadar senin imanının garanti altında, ona kimse dokunamaz" dememiştir. Bilakis Peygamber görmüş, Resûlullah sallallahu aleyhisselam Efendimiz'in huzurunda bulunmak gibi adeta dünyada cennete girmeye denk olacak kadar büyük bir nimetle karşılaşmış, sahabilik makamına ermiş binlerce insan sonradan irtidat etmediler mi?

Ebubekir, Halid Bin Velid kime karşı ordu kullandı? Demediler mi "Muhammed madem peygamberdi, bir Azrail'le uğraşamadı mı, niye öldü?" Bunun için hiç kimse şüphe fitnesine karşı, Allah'ın göndereceği bir fitne dalgasına karşı kendisini teminat altında hissetmemelidir. Eğer hissederse o zaman batar. Bunun için her televizyon programını dinleme. Her açık artırma, kapalı artırma görüşmelerini dinleme; bir fitne cümlesi kafana takılır, birisi oradan "Bu Muaviye kim?" der, sen de "Muaviye midir, Aviye midir, Laviye midir?" derken ashabı kiramı defterden silersin, Allah da seni defterden siler. Bu kadar basit.

Aslında sen hakikaten "O mu uzundu, bu mu kısaydı? Onu sevdim, bunu sevmedim." gibi yüzeysel zannettiğin bir şeye girdin. Dengede dur, Allah'ın seni dostlarıyla imtihan etmesine fırsat verme; Allah'ın affettiğini, sevdiğini, beğendiğini beğenmemeye kalkarsın. Allah'ın veli kullarıyla, dostlarıyla uğraşma. "Filan hatayı yaptı." Seni Allah muhasebecisi olarak mı gönderdi yeryüzüne? Sen kendi hatalarına bak, kurtul. Allah'ın dostlarıyla uğraşırsan Allah da seni dostu kabul etmez, düşmanları arasına koyar. Aynı şekilde şehvet fitnesi de böyledir.

Şehvet ne demek kardeşler? İnsanın mal, cinsel ve benzeri arzuları demektir. Hiç kimse "faiz helaldir" diyerek faize batmıyor. Kılıfını buluyor. Filan hoca demiş ki: "Evi olmayan faiz alabilir." "Senin evin yok mu?" "Köyde var." "İstanbul'da evin yok." "Doğru." "İstanbul'da yaşamak imanının şartlarından biri mi? Git köyündeki evine madem. Sat köydeki evini ya da." "Sıkışınca oraya gideriz biz." "Demek ki senin sıkışınca gideceğin bir evin var, hani o hoca efendi sıkışana müsaade ediyordu krediyle ev almaya?" "Sıkışan" ne demek İslam'da? Yeni doğum yapmış hanımıyla köprü altında kalmak zorundalar, doğum yapmış on günlük loğusa hanımıyla kış günü sokakta kalıyorlar, çadırları bile yok. İşte sıkışmış. Gidecek köyleri de yok; sıkışmış doğru. Beyefendinin iki milyar kira verecek parası var ama sıkışık; evi olmadığı için kredi fetvası arıyor. İşte fitne.

Zaman vardı dünyada, sadece fabrikatörler bankaların içine girerdi de "Buyurun, hoş geldiniz!" denirdi. Şimdi caddelerin üzerine bankalar masa koyuyorlar; gelen gençlere: "Bir dakika, sana buradan bir kart verelim mi? Ver bir nüfus kâğıdını, sana al kart" diyorlar.

Bankaların yani faizin ayağa düştüğü, cicili bücülü reklam yaptığı zamana geldik. Adı ne bunun? "Fitne". Şehvet de böyle. İnsanlar zannetmesinler ki serbest bırakılacağız. Sadece Bilâller, Ammarlar fitneye uğradılar; imtihan oldular. Lût aleyhisselamın, Nuh aleyhisselamın kavmi imtihan oldu; bu Ümmet'in böyle bir sıkıntısı yok. Hiç kimse bunu zannetmesin.

Bir; mal fitne konusudur. İki; insanın cinsel şehveti yüzde yüz fitne demektir. Üç, dört, on, yetmiş... Allah diyor ki: **إِنَّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ** Kur'an bu. Allah: "Herkesin eşi yani karın veya

kocan ve çocukların düşmanın gibi fitnen olabilir.” diye ikaz etmişti. Sen, kıyamet günü “bu karımın yüzünden, kocamın yüzünden battım.” diyemezsin. Allah sana “Hiç mi Kur’an görmedin?” der. Sen, Allah’ın: “Ey iman edenler! Eşleriniz, çocuklarınız bir düşman gibi karşınıza dikilebilirler.’ diyen ayetini duymadın mı? Sadece Çanakkale yöresinden geleceğini mi zannettin düşmanın?

Herkes koynunda düşmanını taşıyor. Tıpkı şeytanın damarlarımıza geçip damarlarımızdan bize düşmanlık yaptığı gibi. فَحَذِّرُوهُمْ “Düşmanlarınıza dikkat edin!” dedi Allah, sorumluluk bizde kaldı. Kim senin düşmanın? Elbette Çanakkale’den bu tarafa gelen yedi düvel ama o çok basit bir düşman. Bu düşman, kazma ile bile gitti elhamdülillah. Kazmayla sopayla kaçıp gittiler.

Kovabilir misin çocuğunu, kovabilir misin amcanı, kovabilir misin bedenindeki fokur fokur kaynayan şehveti? Ne edeceksin, şehvetini nasıl atacaksın? İçindeki para sevgisi için “Bundan sonra kaldırdım, parayı sevmek suçtur, kamuoyuna duyurulur” mu diyeceksin? Var mı “parayı sevmiyorum” demekle parayı sevmemek? Var mı sakal bırakınca, hacca gidince şehvetten uzak kalmak? “Hacca gittiği için bir daha erkeklik kalmamış üstünde” var mı böyle bir şey? Hem şeytanın kafasına taş atacaksın hem de şeytan sana bir daha dokunmayacak. O taşları yüz defa kafana vurmadiçça şeytan oturur mu zannediyorsun? Eğer ciddi taşlama yaptıysan o seni kamyonlarla burada bekleyecek. O taşları sana dağlar gibi büyük büyük atacak ki rahat etsin. Savaş bu savaş!

Allah bizi ikaz etmiyor mu “Ey Âdemoğulları! Sakın bu şeytana uymayın, sizin düşmanınızdır.” dediği ayetiyle? Cuma akşamları Yasin Suresi’nden hiç dinlemedin mi sen? Şeytanı taşladık, kafası gözü yarıldı, geri geldi. Şeytan yaralandı, yaralı domuz geri gelirse vay hâline senin. O normal domuzdan da fenadır o zaman. Onun için hacı, daha çok faize bulaşabilir. Bu ne demek? “Hacca gitmesin insanlar” demek mi? Hayır efendim. Sen dağın seviyesini yükselttin. Sen Allah’a giden yolda daha hızlı koşmaya başladın, senin fren tehliken daha yüksek. Bu; peygamber olsaydın da böyleydi Ebubekir olsaydın da böyleydi.

Kurtuluşu yok mu bunun? Var. O yolda olmazsın. Şeytan kendi adamlarına hiçbir şey demez, onlar huzur içindedirler. Ne aile sorunu olur, ne ekonomik ne de faiz sorunu olur. Onun adamlarının böyle bir sorunu yok. Allah وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ “onlara bir soru, sual yok” buyuruyor. Serbestler. Allah Teâlâ Ebu Cehil’e: “Niye sabah namazına kalkmadın?” mı diyecek.

Kardeşler,

Biz fitneye hazırlıklı olacağız. Her an fitne gelecek, akşamdan sabaha gelecek diye teyakkuz hâlinde olacağız. Allah bizim himmetimizi görecektir. Sebeplere tevessül ettiğimiz için de biiznillah Allah Teâlâ bize yardım edecek; kurtulacağız.

Kardeşler,

Mal ve şehvet fitnessi yanında bu zamanın en riskli fitnelerinden biri; düşünce fitnessidir. Dikkat ediniz! Bu âlemde Ümmet’imizin büyükleri olan insanlar “ben şöyle düşünüyorum” demediler, “Allah böyle buyuruyor, Peygamber’i böyle buyurdu” dediler. “Ömer’i böyle gördük” dediler. Ebu Hanife de “ben böyle düşünüyorum” demedi, İmam Malik de “ben böyle düşünüyorum” demedi. Onca ilimlerine ve onca mertebelerine rağmen böyle söylemediler. Şimdi hiçbir okumuşluğu olmadığı hâlde veya yüzeysel bir iki makale okumuş birisinin çıkıp da “bana göre” diye cümleye başlaması var ya! Allah’ın adına “bana göre” diyen fitnenin içindedir. Nasıl sana göre Allah bir şeyler söylüyor?

Peygamber'i için Kur'an ne diyor: **إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ** "Muhammed'in dedikleri kendi dediği değil dedirtiyoruz." Allah bir peygamber göndermiş, O'nu sevmiş, saydırmış; O'na bile "bana göre" dedirtmiyor.

Demek ki fitne çeşitlerinden biri de dinimizi kendimize göre şekillendirme hastalığıdır. Bir bu boyutu var, bir de dini yöreselleştirme, gruplaştırma hastalığı var. Bu da müthiş berbat edici bir fitnedir. Bunun en çarpıcı örneklerini vereyim: "Mü'min misin?" "Elhamdülillah." "Benim mü'minliğime şahit misin?" "Tabii, sen de mü'minsin, beraber namaz kılıyoruz." "Peki, sonra bana niye diyorsun 'şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır?'"

Sen A mezhebine, A tarikatına girdin; Allah mübarek etsin, ne mutlu sana. Sen lüks bir servise girdin, daha hızlı, daha bakımlı bir araçla gideceksin; kabul ederim bunu. Hem bana Muhammed'in Ümmet'inden olduğumu kabul ettiğimi söylüyorsun, başımda Muhammed aleyhisselam peygamberim olarak bulunduğu hâlde "şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır" diyorsun. Bunu sen iyi niyetle, teşvik için söylediğini biliyorum ama bedeline razı değilsin bu sözün sen. Bu fitne işte.

Mademki sen, o girdiğin tarikatta yüce makamlara ulaştın; tek başına git kardeşim, gelen rakip seni düşürür bakarsın. Sen de demek ki yalnız gitmeye korkuyorsun, adam arıyorsun. -Dinde fitneye örnek veriyorum.- Bir insan Allah adına, Peygamber adına çıkar da çıktığı konuşmada karşısındakiler ve onu dinleme şerefine erenler hariç diğer bütün Müslümanlar'ı; dinden çıkmış, sapık, Ehlisünnet dışı, İslamcı değil, cehennem kütükleri, fitneciler, modernistler diye İslam'ın dışına atar mı? Bu Ümmet çoğalsın mı istiyor Allah, azalsın mı istiyor?

Burnu eğri olanı attın, gözü şaşığı olanı attın, az ayağı aksayanı attın, sabah namazına geç geleni attın, çok erken geleni attın imamı rahatsız etti diye. Sen misin tek başına Müslüman? Fitne! Fitne! Hem "Ümmeti Muhammed çoğalsın" diyorsun hem de "o eksik, bu eksik" diye atıyorsun, sonra da tek başına kalıyorsun. Karpuz tarlası mı bu, rakiplerin gidince bütün karpuzlar senin olacak?

Diğer taraftan bir gün önce de hadis okuyorsun, diyorsun ki: "Sahabi Üsame radiyallahu anh kâfirlerle savaşırken kâfiri yakalamış, tam öldüreceği zaman 'Lailaheillallah Muhammedun Resûlullah' demiş adam belli ki kafası gitmesin diye. 'Bir de benimle alay ediyorsun' diye koparmış kafasını." Belli, can girtlağa gelmiş 'lailaheillallah' diyor. Medine'ye döndüklerinde aleyhisselatu vesselam Efendimiz "helal olsun benim adamlarım böyle ciddidir işte, laubalilik yok." dedi mi ona? Hayır. Ne buyurdu: "Yardı kalbini de baktın mı, niye söylediğini bildin mi de öldürdün adamı?" demiş. "Üsame! Adamın kalbine mi bakmıştın?" diye defalarca ikaz etmiş. Ne dedi sonra Üsame: "Keşke o gün Müslüman olsaydım da bu olay başıma gelmeseydi."

Sen, sadece senin tarikatında değil, senin mezhebinde değil diye veya filan hatayı filan günahı işliyor diye binlerce Müslüman'ı "cehennem kütüğü" olarak ilan ediyorsun. Bunun adı; fitne. Hiç kimse Allah'ın cennetine bedava insan sokmaya hak sahibi olmadığı gibi bedava cehenneme atmaya da kimsenin hakkı yok. Sen bir defa girdin mi cennete? Belgen nerede senin? Fitne bu işte!

Az şunu yapmadı; "kâfir", bunu yarım yaptı; "kâfir", filan gazetede şu makalesi çıktı; "kâfir", hep kâfir, kâfir. Sizler elhamdülillah tek Müslüman örneği, yeryüzünde tek çekirdek bu kalmış. Âsiyesi dünyanın mübarek! Herkes firavun toprağında, herkes hatalı. Evet, herkes hatalı doğru lakin madem herkes hatalı niye geceleri uyuyorsun? Sabaha kadar insanları irşat etsene. Sen de mi bu tarikata, bu mezhebe, bu ekole, bu vakfa girinceye kadar gâvurdun o zaman? Sen de yeni girdin bu vakfa daha, bu

cemaate yeni intisap ettin, sen de demek dinden değildin “Üç aydır iman ettim. Elhamdülillah!” diyor musun? Böyle, Allah’ın ve Peygamber’inin razı olmayacağı şey fitne. İşte fitne bu kardeşler.

Müslümanlar on gün üst üste bir camiye gitseler orada bir sorunla karşılaşılıyorlar. “Bu imamın bıyığı kısa, bu imamın sakalı kısa, onun kızı şuraya gitti, onun oğlu buraya gitti.” Hâlbuki hepimiz Allah’ın murakabesi altındayız. Dakikalar bize lazım.

Kardeşler,

Bir fitne kıvılcım olarak çıkar sonra orman yanınca anlarsın bunun bir kıvılcımdan kaynaklandığını. Onun için hiç kimse “filan zat şöyleymiş” diye ağzından bir cümle çıkarmasın. Tek bir cümle sen söylersin “filanca Ehlisünnet değilmiş” أَشَقَّقْتُ صَدْرَهُ “Göğsünü mü yardım Üsame?” Göğsünü mü yardım onun Ehlisünnetten olmadığını dair? İyi biliyor musun? Sana Allah dürbün mü verdi insanların kalbine bakıyorsun? Adam sana “ben Ehlisünnet değilim” dedi mi? “Filan hadis hakkında şöyle dedi.” İnsanlar yanlış yapma hakkına sahip değiller mi? Var mı Peygamber aleyhisselamdan başka yanlış yapmayacak birisi? Herkesin yanlış yapması muhtemel.

Hiç kimsenin vazifesi insanları dozerlerle cehenneme atmak değildir. Bu toplu katliam olur. Bizim vazifemiz; doğru bildiğimizi haykırmaktır. Doğrusu budur. Faiz haramdır, Allah bize helal rızık emretmiştir. Filanca ismini vererek, soyadını vererek, kurumunu vererek “filanca faizcidir, faize fetva vermiştir” diyemezsin. Sen faizin haram olduğunu, faizin çirkin olduğunu söyle.

Filancanın kızıyla uğraşma. “Filancanın kızı açık geziyor, Ehlisünnet değil, batıl, ajan, işte Rusya’dan geldi, komünizmin son kalıntısı adam.” Ne biliyorsun belki adam sabaha kadar yalvarıyordur kızına “tesettüre bürün” diye kız kabul etmiyordur. Senin kızın yok diye mi konuşuyorsun? Veya senin kızın diyelim güzel örtündü, başka bir kusuru çıkacak başka bir gün. Birbirimizin ayıpları üzerinden savaş yaparsak bunun adına fitne denir.

Bunun için kardeşler, Buharî ve Müslim’in rivayet ettiği hadis-i şerifte Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: “Fitneler muhakkak gelecektir.” O fitnelerin ne kadar geleceğini söyledi zaten. “Yağmur gibi, ama evlere yağacak.” Belediye meclisine filan değil eve fitne yağar çünkü Müslümanlar evlerden sokaklara, caddelere açılıyorlar. Fitneler olacaktır. “Bu fitneler zamanında oturan yürüyenden hayırlıdır, yürüyen koşandan daha hayırlıdır.” Bu ne demek? Mümkün olduğu kadar fitneden uzak duracaksın demek.

Bir derse gidiyorsun, orada üç kelimededen bir tanesi Müslümanlara sataşmak mı oluyor? Oradan uzak kalacaksın sen, bulaştırırlar seni. Sen de kıyafetine göre insanlara: “Bu pantolon giyiyor, şalvar giymiyor; bunun imanından şüphe edilir. Bunun sakalının kenarından hafif fazla alınmış, bu herhâlde ‘Mecûsi’” dersin sonra neuzubillah.

Hem “Ehlisünnetin inancında hiçbir günahtan dolayı insan kâfir olmaz. Neseî’de böyle yazıyor, filan kitapta böyle yazıyor” diye fetva verirsin, sonra da dersin ki: “Bu adam filan günahı işliyor, bizden değil.” Sen kimsin? Allah Teâlâ’nın hacizli otoparkı mısın sen? Sende olan garantili, yediemin misin sen? Bu bir fitnedir. Tıpkı şehvet fitnesi gibi, mal fitnesi gibi dinin içindeki tartışmalar da fitnedir. Mezhep kavgası yapamazsın çünkü Allah, imanı şart koşturmuştur. İmanın ayrıntılarından birisi “filan mezhepten olmak” değildir.

“Kim ‘Lailaheillallah Muhammedun Resûlullah’ derse kanını benden korumuştur. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem وَحَسْبَايُهُ عَلَى اللَّهِ diyor. Cennete girmenin şartı bir mezhepte, bir tarikatta olmak değildir. “Lailaheillallah Muhammedun Resûlullah” dairesinde olmaktır.

Nedir peki tarikat? Nedir mezhep? Nedir cemaat? Kalite meselesi bunlar. Okula giden çocuğunu daha iyi ders yapsın, daha iyi puan alsın diye dershaneye gönderiyorsun; tıpkı bunun gibi ama okula giden diplomasını alır. Lailaheillallah’a ilave yapamayız. Askeri şart; lailaheillallah’tır. Bu bir kanundur. Bu kanunu kimse koymadı ki Allah koydu. Evet, bunu yapan belki kötü niyetle yapmıyor; İslam’a daha çok hizmet etmek için, daha kaliteli çalışmalar yapmak için ama ne yaparsa yapsın bedeli ağır olan sözleri konuşmamak gerekiyor.

Kardeşler,

Huzeyfe radiyallahu anh ashabı kiramın büyüklerindedir. Fitneyle ilgili konularda en çok rivayeti olan sahabi, Huzeyfe radiyallahu anhtır. Ona bir keresinde “Ben evimde, işimde fitneye düştüm mü, düşmedim mi? Bunu nasıl anlayabilirim?” diye sorulmuş. Allah ondan razı olsun, Huzeyfe radiyallahu anh çok hoş bir örnek vermiş. Buyurmuş ki: “Bir Müslüman fitneye düşüp düşmediğini şöyle anlayabilir: Daha önce haram kabul ettiği bir şeyi şimdi helal diye yapıyorsa o fitneye düşmüştür.”

Demek ki fitne insana önce haram ciddiyetini bozuyor. Daha önce sen banka reklamı bulunan banklara oturmuyordun üzerinde “banka” yazıyor diye, şimdi cebinde birkaç tane banka cüzdanı var. Faiz oranlarına göre, birikim oranlarına göre hesabı değiştiriyorsun; o bankadan bu bankaya taşıyorsun. Günlük bankacı, mobil bankacı oldun sen. Bir binan da yok mobil banka, cebinde banka geziyor. Cep telefonundan o hesaptan o hesaba aktarıyorsun. “Dünkü haram faiz nerede?” diye sorulduğunda da “şartlar değişti” diyorsun. Huzeyfe radiyallahu anha göre fitnedesin.

Kardeşler,

Tekrar bir toparlama yapalım: Evimiz, işyerimiz, camimiz, girip çıktığımız vakfımız, derneğimiz, köyümüz, anamız, babamız, eşlerimiz, çocuklarımızın her biri fitne olmaya müsaittir. Eğer senin branşın Kur’an’a hizmet etmekse adın soyadın gibi bil; Allah seni onun üzerinden fitnelendirecek. Senin çocuğun Kur’an okumayacak, ona hazır ol. Neden? Allah seni uzmanlık alanından sınavacak. Mesela; sen yıllarca “helal bir evlilik yapacağım, benim eşim dünyanın en mücahidi olacak, benim eşim Allah için her sene bir çocuk doğuracak” gibi bir iddia ile evliliğe hazırladıysan sen şeytana davetiye çıkardın; seninle ilgili hazırlık yapıyor çünkü sen Allah’a aileden ulaşmak istiyorsun. Şeytan ne yapacak o zaman? Seni oradan çöktecek.

Kırk tane branşın yok ki seni bir tanesinden çökertsin. Bir bakkalın var, hırsız seni bakkalından yakalayacak. Niye evini soysun ki? Sen zaten parayı bakkalda bırakıyorsun. Fitne bizi nereden yakalayacak? Canımız neredeyse oradan yakalayacak. Can damarına dokunacak, şeytan bunu biliyor. Şeytan on sene, yirmi sene bizi izliyor. Nerede senin canın, nereden çıkacak orada seni yakalayacak.

Şimdi bir önemli ayrıntı var burada. Bu kadar fitne, başımıza gelen bu büyük fitneler; biz ailemizi Allah’a adamak istiyoruz, şeytan oradan gırtlığımızı sıkıyor. Çocuğumuzu Ümmeti Muhammed’in fedakâr bir insanı yapmak istiyoruz, şeytan oradan sıkıyor. Biz camimizde Rabb’imizle baş başa kalmak istiyoruz, camide huzurumuz olmuyor. Bir dernek kuruyoruz orada ibadet yapalım diye yirmi gençle, dernek başımızın belası oluyor.

Kardeşler,

Burada bir hikmetini Allah'ın yakalayalım ve içimize serin sular serpsin Sevgili Peygamber aleyhisselatu vesselam Efendimiz. Ebu Davud'da ashâbı kiramdan Ebu Musa Eş'arî radiyallahu anhın rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: 'Benim Ümmet'im rahmet görmüş bir ümmettir.'

Cümleye dikkat edelim: Niye sen işinden sıkıntı çekiyorsun yılladır? Niye senin caminde bir huzur yok? Niye senin imamın mihraptan çıkar çıkmaz sigara içiyor, senin çocuğuna kötü örnek oluyor? Niye tuttuğun her şey senin elinde kalıyor? Niye bir akşam oturup evde bir Riyazu's Salihin okuyamıyorsun? Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bunu açıklıyor. Bu fitneler niye yağmur taneleri gibi evlerimize yağıyor, onu söylüyor sallallahu aleyhi ve sellem.

أُمَّةٌ مَرْحُومَةٌ "Benim Ümmet'im merhum; rahmet görmüş bir ümmettir." "Neymiş 'bu ümmet' Ya Resûlullah, ne demek rahmet görmüş?" "Allah benim Ümmet'ime kıyamet günü azap etmek istemiyor. Bunun için fitneler depremler ve cinayetlerle günahlarını dünyada temizler." buyuruyor.

Niye hacı efendinin kızı çıplak geziyor anlıyor musunuz? Niye hoca yüz tane hafız yetiştirdiği hâlde kendi çocuğu Kur'an'ı tutmuyor anlıyor musunuz? Niye biz düğünümüzde filan evliyadan zatlari getirdik dualar ettiler, büyük dualarla düğüne girdik de niye hâlâ bizim evimizde huzur yok, anladınız mı? Niye gâvurun ülkesinde deprem olmaz da hep Müslümanlar teravih namazı kılarken deprem olur anladınız mı? Muhammed Mustafa'nın Ümmet'i olduğu için.

Kıyamet günü Lût aleyhisselamın kavmi gibi, İbrahim Aleyhisselamın kavmi gibi, Musa'nın Yahudileri gibi cehennemde sürüklenmesinler diye Allah, onları dünyada temizliyor. Bu Ümmet, merhum bir ümmettir. Demek ki bu Ümmet'in evlerine yağmur taneleri gibi fitneler bunun için yağıyor. Bunun için bu Ümmet'in evlerinde dert bitmiyor. Bunun için çarşaf giyen kadın kendisini belalar içinde buluyor. Bunun için tövbe etmeden önce içkiliyken rahat eden insanlar, tövbe ettikten sonra her şeylerini kaybediyorlar; iflas ediyorlar. İçkiyi bırakınca huzur bulacağı hâlde içkiyi bırakınca on-yirmi dert birden onu buluyor çünkü bu Ümmet; fitnelere rağmen, depremlerine rağmen başına gelen cinayetlere-baskılara rağmen içinde "Muhammed" bulunan bir ümmettir.

Muhammed aleyhisselam da huzurlu bir çay içecek vakit bulamadığı evinde, Ebubekir'in kızıdan dert gördü, Ömer'in kızıdan dert gördü. Ona iman edenler, onu bunalttılar çünkü adı Levh-i Mahfuz'a "Makamı Mahmud'un sahibi" olarak yazılmıştır. Onun Ümmet'i de bin bir sıkıntılarla, huzursuzluklarla, kavgalarla, gürültülerle gün geçirecek ama cennette bütün bunlar zevke dönüşecek inşallah.

Velhamdülillahi Rabb'il âlemin.